

Folkeparti er et rigtigt princip, det er en god tanke, en sund tanke, det medvirker vi gerne til.

Men, men, men, der skal være mening i galskaben. At sige at man har lavet dette på baggrund af en livscyklusanalyse, vil jeg naturligvis ikke afvise, for det står der på tryk. Men livscyklusanalyser plejer at være baseret på fire elementer, nemlig et spørgsmål om fremstilling, om distribution, om brug og om bortskaffelse. Og af en eller anden grund har Skatteministeriet eller Miljøstyrelsen, jeg ved ikke, hvem der har besluttet sig for indekset, det fortaber sig for mig i tågerne, da fristerne jo er lidt diffuse her, besluttet sig for, at de to af dem ønsker man ikke at se på, distributionen og brugen tager man heldigvis ud og nøjes med at se på resten.

Så har jeg lagt mærke til, skal jeg vel sige, i bemærkningerne til lovforslaget, at der kom noget kritik. Så har man senere set lidt på distributionen, og det har gjort, at man for to områder har flyttet på nogle kategorier.

Man har yderligere lagt særlig vægt på CO₂ og energi, det er ikke normalt i livscyklusanalyser, men det har vi ikke noget imod.

Det normale med livscyklusanalyser er også, at man sætter en anden ekspert til at se på det. Det har man heller ikke gjort her, det er jo også så nemt, så er man fritaget for enhver form for kritik.

Endelig har man, som man bemærker, i modstrid med alle gængse måder at gøre dette på, hvor man normalt ikke adderer de forskellige indeks, her for at få ét fælles indeks adderet det hele, og det er altså i modstrid med al sund fornuft på området. Man kan ikke addere disse indeks, for i visse tilfælde kan man ikke opnå at få maksimale tal på begge indeks eller på alle fire indeks.

Så hvis man kunne overveje at lave et indeks, som var fornuftigt og rigtigt, ville det være en blændende idé.

Jeg vil gerne sige, at hvis man nu vil – og det vil man i Skatteministeriet, sådan har jeg i hvert fald læst alle de afgiftslove, jeg har set på – have et merprovenu ind, hvorfor så ikke beholde det eksisterende forslag og så hæve satserne en lille smule? Så kunne man nå at lave et fornuftigt, gennemarbejdet forslag til et miljøindeks, man kunne få set på de tiltag, der var i forvejen, man kunne få den revision med ind, der alligevel ligger ifølge bemærkningerne til lovforslaget, af EF-direktivet, man kunne kort sagt få en masse gode ting ind.

Man kunne måske endda også nå frem til, at vi i Danmark førte en genanvendelsespolitik, som var på linje med det niveau, man kan få i udlandet, for når vi her skal belastes med en særlig høj afgift på aluminiumsdåser og andre metaldåser, hænger det jo blot sammen med, at vi i Danmark ikke kan lave affaldsforbrænding på en sådan måde, så aluminium, ligesom man kan det i Frankrig og i Holland, kan sorteres fra efter forbrænding.

Jeg vil gerne sige, at jeg også synes, man mangler at se på de funktionelle tiltag. Det siges så smukt, at man kan undgå disse afgifter. Jeg ved ikke, om skatteministeren og de øvrige partier, som vil bakke op om forslaget, ville bryde sig om at få sardiner pakket ind i papir eller få øl på pap, for det er jo i realiteten den måde, man kan mindske afgiften på, der er jo ikke nogen som helst anden måde at gøre det på.

Jeg har noteret mig, at der skal et ekstra provenu ind, hvis jeg kun ser på selve emballageafgiften, på 100 mio. kr. på helårsbasis – der står kun 70 mio. kr. det første år – og så på pvc og engangsservice på 40 mio. kr. Jeg vil godt spørge ministeren, om man kunne overveje, når man nu alligevel skal have dette merprovenu ind, at hæve bagatelgrænsen fra de 5.000 kr. til f.eks. 10.000 kr., så ville godt 100 virksomheder kunne slippe for besværet, og det ville kun give et mindre provenu på maksimalt 3 mio. kr. af de dér 140 mio. kr., man får ind.

Jeg skal så sige, at man jo altså kan blive taknemlig for lidt, så jeg har registreret, at man har hævet bagatelgrænsen. Man har ikke lavet administrative forenklinger, for dette, at man ned sætter grupperne fra 13 til 12, giver ikke nogen administrativ forenkling.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen det er da altid rart med klar tale, det vil jeg da godt kvittere for, men det synes jeg så ikke gjaldt resten.

Nu har vi hørt både Venstre og De Konservative tale om det meget sympatiske i forslaget, og bare for at erindre Folketinget herom var det sådan, da man i 1998 behandlede emballageafgiften, at da var miljøsigtet jo det lille figenblad, der skulle dække over, at den borgerlige fløj ikke ville være med. Kan vi ikke bare få et lille hint om, hvad det er, der skal til, for at Det Konservative Folkeparti vil tage et ansvar, også når det gælder miljøområdet?